חד לכהנים. מדהוה מצי למיכתביהו לכולהו בחדא לזהרה וחד לקהל לא יבא ממזר ועמוני ומואבי בקהל גם דור עשירי לא יבא להם בקהל עד עולם וגבי מצרי ואדומי דור שלישי יבא להם בכם: **חד לקהל לכהנים וחד לקהל לוים וחד לקהל ישראלים.** דאי הוה כתיב חד ה"א לכהנים קאמר אבל לוים תורה אור

מוקדים, ואי כתיב תרי ה"א לוים ולכהנים אבל ישראלים לא: **וחד למישרי ממזרת בשתוקי.** תע"פ שזה ודאי וזה ספק לא חייסינן שמא זה כשר ואסור ליטא ממזרת דהכי דרשינן בקהל ודאי הוא דלא יבא ממזר הא בקהל ספק כגון שתוקי יבא: **וחד למישרי שתוקי בישראל.** דהכי דרשינן הכי ממזר ודאי הוא דלא יבא בקהל הא ממזר ספק יבא ודקתני מתני' שתוקי = פסול הוא מדרבנן כדלקמן שמא ישא אחותו מאביו:

קהל גרים לא איקרי קהל. דלא לייתר לן קרא לקהל גרים: **מחד קהלא נפקי.** דסבר אמר ר"ש הס ואין לקרות קהל תני הסבא: **הני נמי תרי קהלי נינהו.** גבי כהנים ולוים אינו מריכו תרי קהלי לדרשה ואפי' הכי לייתר להו חד לקהל גרים: **ממזר בשתוקי ושתוקי בישראל מחד קרא נפקי.** חד מקהל ודאי וחד מממזר ודאי דהכי דרשינן לא יבא ממזר ודאי הוא דלא יבא בקהל ודאי הוא דלא יבא בקהל ספק יבא: **ואיכבית אימא סני נמי תרי קהלי נינהו.** כלומר להכי תרתי דרשות תרי קרא אינו מריכו ואי לא לייתר קרא לא הוה דרשינן ממזר ודאי הוא דלא יבא הא ספק ממזר יבא' אלא הוה אמרינן ככל שאר ספיקי אסור על הודאי לזהרה ודאי לנקות עליו ועל אזהרת ספק לזהרה ספק לאיסורא: **הקהל מוקם אחת לכם ולגר.** למה לי למכתב קהל הכא אלא למימר דגר לקהל קאי ולאמוטינן דאיקרי קהל: **לא הוזהרו כשרים.** כהנות: **לישא לפסולין.** לפסולי מהוה גר אלא משאחרר שהכהנים הוזהרו על בנותיהם הם לא הוזהרו עליהם שלא יבעלו לפסולים הוא דלא הוזהרו כשרים לישא לפסולין: **רוב כשרים אצלה.** דכיון דמכירים את אמו הפעמיה הוא רוב העולם כשרים אצלה שאין הולד מוכר ומכרים הם אם בעלה לפסול לה הולד אינו ממזר דרוב בעילות אחר הבעל ואם ילדה ממזר אינה משליכו שיכולה לומר מבעלי הוא: **ומיעוט פסולין.** כגון ממזרין וקרובין: **ולי דאזלי אינהו לנכר.** ואם בבעילה זו הלך הבועל אצלה להשתא כד ליה ממקום קביעתו ואין לדונו בחזקת קבוע שהרי אם לנו לומר כל דפריש מרובא פריש והולד כשר: **מאי אמרת.** מאיזה טעם תבא לפוסלו דילמא אצלה אחרת אלא כו' אין זה אלא ספק והתורה אמרה ממזר ודאי הוא דלא יבא הא ממזר ספק יבא: **כל כי הני מזנו.** בתמיה וכי כל בעילות הנמצאות נטיל על אביו של זה לומר הוא הולך כל שתוקי הנעיר: **בת שתוקים.** שנולדה על ידי נשואין שנשאת למותר לה: **לא לא שכיח.** שתוקי שמא בנו של בעל השתוקים הוא, (א) שבא על אמו של זה בהלה בזנות ואח"כ נשא שתוקים: **אלא לא שכיח.** מסקנא דקושיא היא אלא להכי לא חייסינן משום דלא שכיח שתנשא לו אחותו לא בעי שתוקי מילתא דלא שכיחא ומילתא דלא שכיחא לא גזרו בה רבנן ונזכר עיקר: **דבר תורה אסופי כשר.** אע"פ שאין מכירים את אמו ואימתי שמא מאשת איש שנבעלה לאחר דרוב פסולין אצלה ליכא למימר הכי: **מאי טעמא אשת איש בבעלה הוה.** אם ילדה ממזר איכה משליכו לפי שיש לה לומר מבעלי הוא: **מאי איכא.** לאחזוקי בממזרות איכא מיעוטא שהן חרוסות ואין להם לתלות בבעל או נשואות שהלכו בעליהן למדינת הים, כיון דאיכא ממזר למימר של פעוה הוא וכשר לו של אשה מבעלה והשליכו אמו מחמת רעבון: **שמא ישא אחותו מאביו.** דלאחותו מאמו ליכא למיחש כיון דמכירין את אמותיהן שהיא בחזקת כשירה לא מספקינן לה במזנה לומר שהוא היה בנה והשליכו: **כל כי שדי ואזלי.** וכי כל בנים שהיו לה השליכה שנחזיק כל הנאספים בני אם אחת, ובספק בני אב אחד ומשחי אמותה, נגוי לא כדאמר לעיל כל הני מזנו ואזלי: **בת אסופי.** מן הנשואין שמא בעל האסופית הוא אביו: **וחד** למישרי שתוקי בישראל. תימה היכי מילדת שתוקי בישראל מיפורת דקהל וי"ל דמקים ממזר לקהל מה גבי קהל ממעטינן קהל ספק ה"ל גבי ממזר ממעטינן ממזר ספק. ת"ל]: **אלא** מעתה שתוקי שתוקים לא ישא. קשה דמשמע דפשיטא ליה דמותר בה ובפרק החולץ (יבמות דף נ.) אמר דרבא גופיה ס"ל כר"א דמתני' *דאמר ספיקן אסור וי"ל דהתם קאמר רבא אגיביה אבל הכא דקאמר מ"ש אמרו שתוקי פסול קא בעי אגיבא דר"ע: **בראי** איכא מיעוטא אחרוסות כו'. תימה דמשמע טעמא דאיכא למיחש משום דהוה מיעוטא ולא ידעינן שמאחרוסה היא הא אם אמו יודעים שמאחרוסה היא ודאי איכא לאחזוקי בממזרות ולא היא דאפילו ידעינן שמאחרוסה היא לא הוי ממזר דהא אמרי' (לקמן דף עה.) אחרוסה שעיברה הולד כשר ועוד קשה דמאי קאמר ומיעוטא שהלכו בעליהם למדינת הים דהאי נמי יש לומר להכשירו דשמא בא על ידי אם ושימש והוליד את שמואל ויש לומר דהכא איכא ריעותא שהשליכו ואם אמו יודעים שהוא מאחרוסה מחזקינן ליה בודאי ממזר אם שהיה מן האחרוס לא היה משליכו אי נמי יש לומר דלא תלינן שבא עליה על ידי אם אלא דוקא כשאומרת כן אבל האי אסופי כיון דאין אמו מעידה עליו אין לתלות בהכי: בד"א

[וכל היסור המעשה זה המלא הלכות גדולות סוף הלכות ניתין והוכא בכא"מ פרקה סי' ז ע"ש]

מהרי"ל

"דנא" דהוו הדבור למי אחר הגר

[ברכות כח.] כתובות עו. יומא פד: יבמות עו: זבחים עו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא ישאנה וכו' בעל השתוקים הוא בעל אמו:

[יבמות עט:]

כז א מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הלכה יא סמג לאוין קכח עוש"ע אה"ע סי' ז סעי' כב וסי' ב סעי' ג:

כח ב מיי' שם פי"ח הלכ"ו עוש"ע אה"ע סי' ו סעי' יח:

[לקמן עד.]

כט ג ד מיי' שם פ' עו הל' ג' כא:

ל ה מיי' שם הל' לא עוש"ע אה"ע סי' ד סעי' לא:

[כל היסור המעשה זה המלא הלכות גדולות סוף הלכות ניתין והוכא בכא"מ פרקה סי' ז ע"ש]

מהרי"ל

"דנא" דהוו הדבור למי אחר הגר

[ברכות כח.] כתובות עו. יומא פד: יבמות עו: זבחים עו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא ישאנה וכו' בעל השתוקים הוא בעל אמו:

[יבמות עט:]

כז א מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הלכה יא סמג לאוין קכח עוש"ע אה"ע סי' ז סעי' כב וסי' ב סעי' ג:

כח ב מיי' שם פי"ח הלכ"ו עוש"ע אה"ע סי' ו סעי' יח:

[לקמן עד.]

כט ג ד מיי' שם פ' עו הל' ג' כא:

ל ה מיי' שם הל' לא עוש"ע אה"ע סי' ד סעי' לא:

תוס' ר"י הזקן

אסור דקהל גרים בקרי קהל ת). וס' לפסולים שבכהנים הוזהרו על בנותיהם והם לא הוזהרו בכהונה אבל לפסולים שהאנשים הם פסולים הוזהרו עליהם מלישא אותם כגון ממזר או פסול אף הן הוזהרו דהשתא הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה וחכי איתא ביש מותרות דרוב כשרין אצלה רוב העולם כשר אצל פנויה שאין הולד ממזר אפי' מעובר טוכבי' ועבד שאין ממזר אלא מקרובים: אינהו לגבה הבועל אצלה: מאי אמרת לפסול אותם דילמא אמרה אלא לגבייהו הוה קבוע אלא מעתה שתוקי שתוקים לא ישא שמא ישא אחותו מאביו? כל כי הני מזנו ואזלי! בת שתוקים לא ישא שמא ישא אחותו מאביו, אלא לא שכיחא ה"נ לא שכיחא אלא *מעלה עשו ביוחסין, ואמר רבא דבר תורה אסופי כשר מאי טעמא אשת איש בבעלה תורה, מאי איכא – מיעוט ארוסות ומיעוט שלא בעליהם למד"ה, כיון דאיכא פנויה ואיכא נמי דמחמת רעבון הוה פלגא ופלגא, והתורה אמרה: לא יבא ממזר בקהל ה': ממזר ודאי הוא דלא יבא הא ממזר ספק יבא, קהל ודאי הוא דלא יבא הא בקהל ספק יבא, ומה טעם אמרו אסופי פסול שמא ישא אחותו מאביו, אלא מעתה אסופי, אסופית לא ישא שמא ישא אחותו בין מאביו בין מאמו? כל הני שדי ואזלי, בת אסופי לא ישא שמא ישא אחותו, אלא לא שכיח, ה"נ לא שכיח? אלא מעלה עשו ביוחסים/אמר רבא בר רב הונא מצאו מהול אין

[וחד למישרי שתוקי בישראל. תימה היכי מילדת שתוקי בישראל מיפורת דקהל וי"ל דמקים ממזר לקהל מה גבי קהל ממעטינן קהל ספק ה"ל גבי ממזר ממעטינן ממזר ספק. ת"ל]

נוסח סימנים ומאמרים של ר"ל שנאמר הארים אין הוא אסופי הוא אסופי (תוס' מאמר) אז לא

[כל היסור המעשה זה המלא הלכות גדולות סוף הלכות ניתין והוכא בכא"מ פרקה סי' ז ע"ש]

מהרי"ל

"דנא" דהוו הדבור למי אחר הגר

[ברכות כח.] כתובות עו. יומא פד: יבמות עו: זבחים עו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא ישאנה וכו' בעל השתוקים הוא בעל אמו:

[יבמות עט:]

כז א מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הלכה יא סמג לאוין קכח עוש"ע אה"ע סי' ז סעי' כב וסי' ב סעי' ג:

כח ב מיי' שם פי"ח הלכ"ו עוש"ע אה"ע סי' ו סעי' יח:

[לקמן עד.]

כט ג ד מיי' שם פ' עו הל' ג' כא:

ל ה מיי' שם הל' לא עוש"ע אה"ע סי' ד סעי' לא:
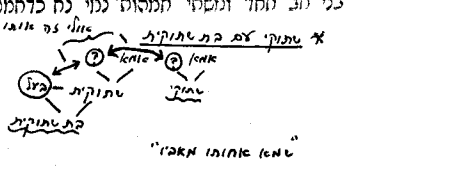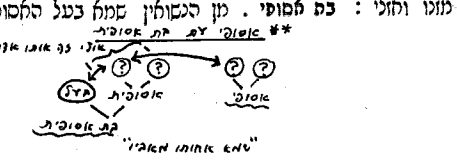
נוסח סימנים ומאמרים של ר"ל שנאמר הארים אין הוא אסופי הוא אסופי (תוס' מאמר) אז לא